Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

urbis mœnia ęstruxit. uir ualdę sęs patientię uirtute
singularis. ęt supę stę multa q illiu nouerunt. eiq, ul unę
ul habitu narrant. Hęc, pamore ęcęlęstis patrię cuncta de
pexerat. possidere aliqd inhoc mundo fugiebat. tumul
tus deuitabat hominu. crebris ac, plurioribus orationibus
intentus erat. Virtus aut patientię uehęmęnter ineo ex
creuerat. ita ut eius amicu credere q s molestię aliqd ir
rogassę. reddebat ętumeliis gras. si qd in ipsa sua ino
pia dapnu fuissę illatu hoc maximu lucru portabat.
omis suos adusarios nil aliud q. aduitores estimabat.
Hunc cu dies mortis egredi de corpore urguerę. euene
runt multi ut ta sęę animę de hoc mundo recedentu
suas animas comendarent. Cunq, circa lectu illi hi q euę
nerant omis assisterent. alii corporeis oculis ingredien
tes angelos uiderunt. si dicere aliqd nullom potuerunt.
alii omnino nichil uiderunt. Si omis q aderant ita ue
hementissim timor pculit. ut nullus egrediente illa
sca anima illic stare potuissę. Et hi q uiderant. ę hi
q omnino nichil uiderunt uno omis timore pculsi ę
territa fugierunt. nullusq, illic assistere illo moriente
potuit. Pensate fris mei omis ds qualit terreat quando
districtus iudex uenitur ę. si sic assistentes terruit qndo
gratus ę remunerans uenit. aut qlit timeri potę cu ui
deri potuerit. si sic mites psentiu straunt ę qndo uideri
n potuit. Ecce fris km seruata illa ę mecclęsiastica pace
patientia ad quantu hunc retributionis culmen euexit.